

Dosarul nr. 2rac-130/2021

prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Centru (jud. O. Dvornic)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, Iu. Cotruță, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societate cu Răspundere Limitată „EWL Prosperitate”, reprezentat de avocatul Alexei Croitor,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Agenția Servicii Publice împotriva Societății cu Răspundere Limitată „EWL Prosperitate”, intervenient accesoriu Centrul pentru combaterea traficului de persoane cu privire la retragerea licenței,

împotriva deciziei din 21 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „EWL Prosperitate” și a fost menținută hotărârea din 16 octombrie 2020 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a ț ă:

La 08 octombrie 2020 Agenția Servicii Publice a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „EWL Prosperitate” intervenient accesoriu Centrul pentru combaterea traficului de persoane cu privire la retragerea licenței.

În motivarea acțiunii a indicat că, SRL „EWL Prosperitate” a fost titularul licenței seria AMMII nr. 056595 din 16 martie 2017 eliberată pentru genul: activitatea legată de plasarea în câmpul muncii a cetățenilor în străinătate (Polonia)”.

A afirmat că, la 05 mai 2020 Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a transmis IP Agenției Servicii Publice spre examinare petiția doamnei Șapovalova I, prin care se solicită retragerea licenței agenției private SRL „EWL Prosperitate”.

A reiterat că, la 25 mai 2020 Agenția Servicii Publice a transmis Centrului pentru combaterea traficului de persoane petiția înaintată de către Șapovalova I. în vederea executării măsurilor ce se impun.

A menționat că, prin scrisoarea nr. 34/18/14-2179 din 09 septembrie 2020, Centrul pentru combaterea traficului de persoane a solicitat inițierea procedurii de retragere a licenței în temeiul prevederilor art. 58 alin. (1) lit. d) al Legii nr. 105 din 22 iunie 2018 cu privire la promovarea ocupării forței de muncă și asigurarea de șomaj.

A susținut că, din conținutul scrisorii nominalizate, Centrul pentru combaterea traficului de persoane a stabilit că SRL „EWL Prosperitate” cu adresa de desfășurare a activității în mun. Chișinău str. București 41 prestează servicii de angajare în câmpul muncii în străinătate fără încheierea unor contracte individuale de muncă între lucrătorii emigranți și beneficiarul solicitant din străinătate.

Își întemeiază acțiunea în baza prevederilor art. 278¹⁰-278¹³ Cod de procedură civilă, art. 58 alin. (1) lit. d) al Legii nr. 105 din 22.06.2018 cu privire la promovarea ocupării forței de muncă și asigurarea de șomaj, art. 17 alin. (1) și (3) al Legii nr. 235-XVI din 20.07.2006 cu privire la principiile de bază a de reglementarea activității de întreprinzător, art. 11 alin. (2) și (6), art.124 alin (4) lit. a) al Legii nr.160 din 22.07.2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător.

Prin hotărârea din 16 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Agenția Servicii Publice a fost admisă, a fost retrasă licența seria A MMII nr. 056595 din 16 martie 2017 eliberată SRL „EWL Prosperitate”, pentru activitatea legată de plasarea în câmpul muncii a cetățenilor în străinătate (Polonia). A fost obligat SRL „EWL Prosperitate” să depună la IP Agenția Servicii Publice licența retrasă în decurs de 10 zile de la adoptarea deciziei de retragere. A fost încasată de la SRL „EWL Prosperitate” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 100 de lei.

La 17 octombrie 2020 SRL „EWL Prosperitate” a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 octombrie 2020, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 21 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul și menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea soluției sale instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 278¹⁰ CPC, art. 17 alin. (1)-(3) din Legea nr. 235 din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, art.58 alin. (1), lit. d), 61 alin. (2) lit. b), c), e) și h) din Legea cu privire la promovarea ocupării forței de muncă și asigurarea de șomaj nr. 105 din 14 iunie 2018 și a stabilit că agentului economic SRL „EWL Prosperitate” i-a fost eliberată licența seria A MMII nr.001005 din 29 aprilie 2015 pentru activitatea legată de plasarea în câmpul muncii a cetățenilor Republicii Moldova în străinătate, cu date despre intermediari/angajatorii străini: Polonia – EWLIT SP.ZO.O.SP.K.

În acest sens, instanța de apel a reținut că reieșind din normele de drept enunțate, licența pentru activitatea de plasare în câmpul muncii în străinătate a cetățenilor Republicii Moldova se retrage în cazul în care titularul de licență prestează servicii de angajare în câmpul muncii în străinătate fără încheierea unor contracte individuale de muncă între lucrătorii emigranți și beneficiarul solicitant din străinătate.

Sub acest aspect, instanța de apel a mai reținut că SRL ”EWL Prosperitate” a admis încălcarea în ce privește plasarea în câmpul muncii din străinătate fără încheierea contractelor individuale de muncă și fără a fi înregistrate la Agenția Națională pentru Ocuparea forței de muncă.

În consecință, Colegiul civil al instanței de apel a conchis ca este întemeiată concluzia primei instanțe, prin care s-a stabilit cu certitudine faptul că SRL „EWL

Prosperitate”, a admis desfășurarea activității fără a încheia contracte individuale de muncă și înregistrat la Agenția Națională pentru Ocuparea forței de muncă, or acest fapt se confirmă și prin declarațiile făcute de către administratorul SRL „EWL Prosperitate”, Sănduță Ina, care fiind audiată a comunicat că contractul individual de muncă încheiat cu Șapovalova Inna nu a fost înregistrat la Agenția Națională pentru Ocuparea forței de muncă, deoarece posibil ultima a plecat direct la angajator, după ce a primit informația de la ei, în caz contrar contractul era înregistrat la Agenția Națională pentru Ocuparea forței de muncă (f.d 19-20).

Mai mult ca atât, instanța de apel a reținut că SRL „EWL Prosperitate”, nu a prezentat organului de constatare contractul individual de muncă încheiat cu Șapovalova Inna și înregistrat la Agenția Națională pentru Ocuparea forței de muncă.

La 22 martie 2021 SRL „EWL Prosperitate” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că nu sunt de acord cu hotărârile instanțelor de judecată, deoarece instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat prevederile legale privind constatarea faptelor, atribuțiile autorităților în domeniul controlului, constatărilor și retragerea licențelor în domeniul plasării în câmpul muncii a cetățenilor străini , interpretarea eronată a ordinii de aplicarea a normelor generale și speciale, a practicii judecătorești în domeniu, a prevederilor cu privire la sarcina probațiunii și aprecierii probelor. A examinat cauza în lipsa reclamantului.

A considerat actele judecătorești contestate nemotivate, deoarece nu sunt bazate pe un probatoriu colectat în limitele atribuțiilor autorităților IP Agenția Servicii Publice și Centrul pentru Combaterea Traficului de Persoane, este evidentă depășirea atribuțiilor acestor autorități. Au fost prezentate înscrisuri care sunt inadmisibile ca probe. Nu a fost probat încălcarea cărorva norme ce reglementează activitatea legată de plasarea în câmpul muncii a cetățenilor străini.

Prin notificarea din 07 aprilie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimațiilor copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2021 a fost expediată părților la 26 ianuarie 2021, prin intermediul adresei electronice (f.d. 240, vol. I).

Astfel, recursul declarat la 22 martie 2021 de către SRL „EWL Prosperitate”, reprezentat de avocatul Alexei Croitor, este în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „EWL Prosperitate”, reprezentat de avocatul Alexei Croitor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „EWL Prosperitate”, reprezentat de avocatul Alexei Croitor ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „EWL Prosperitate”, reprezentat de avocatul Alexei Croitor, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru